

besvarelse blev givet vildledende eller urigtige oplysninger om kontakter mellem Dan Lynges og politiet.

En nærmere redegørelse for dette synspunkt er indeholdt i et indlæg ligeledes af 28. juni 2006 til kommissionen, der er afgivet af advokat Bjørn Høberg-Petersen som bisidder for Justitsministeriets departementschef. Det fremgår af min skrivelse, at jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, der fremgår af dette indlæg.

Jeg vedlægger til underudvalgets orientering en kopi af det nævnte indlæg, der også er optrykt i beretningens protokoller og bilag (bind 4) side 639-647. Af sammenfatningen i indlægget fremgår bl.a. følgende:

»Den diskussion, som besvarelsen af spørgsmål nr. S 2267 har givet anledning til, er for så vidt alene opstået, fordi Justitsministeriet – ud fra et almindeligt ønske om større åbenhed med hensyn til Politiets Efterretningstjeneste – valgte ikke at anvende den »traditionelle« svarform, men at gå et skridt videre og give de oplysninger om efterretningstjenestens kontakt med Dan Lynges, som det var muligt at give, og som man antog, at spørgsmålet sigtede på.

Det er helt sædvanligt, og almindeligt anerkendt i parlamentarisk praksis, at besvarelsen af folketingsspørgsmål kan være mere afgrænsede end det spørgsmål, der besvares. Så længe dette er sagligt begrundet i de foreliggende omstændigheder og i øvrigt markeres med fornøden klarhed – således at der ikke gives indtryk af, at der svares på mere, end tilfældet er – kan der ikke være noget kritisabelt i en sådan fremgangsmåde.

I lyset af den mediemæssige omtale af Dan Lyngesagen i dagene forud for, at spørgsmål nr. S 2267 blev stillet, var Justitsministeriet efter min opfattelse fuldt ud berettiget til at antage, at spørgsmålet vedrørte efterretningstjenestens eventuelle kontakter med Dan Lynges på rockerområdet, og at besvare det i overensstemmelse hermed.

Svaret indebar, at der – ud fra grundlæggende hensyn til Politiets Efterretningstjeneste – ikke blev givet Folketinget oplysning om, at der havde været en begrænset kontakt mellem efterretningstjenesten og Dan Lynges på et helt andet område, nemlig det såkaldte non-proliferationsområde. Der kan ikke peges på forhold, som på nogen måde kan begrunde, at Justitsministeriet

med denne afgrænsning af besvarelsen skulle have haft interesse i eller motiv til at afgive en besvarelse, der ikke var dækkende for de faktiske forhold.

Den nævnte afgrænsning kom efter min opfattelse klart til udtryk i den indholdsmæssige og sproglige den udformning af svaret på spørgsmål nr. S 2267. Der er således intet belæg for, at besvarelsen med rimelighed skulle kunne opfattes således, at der slet ikke – dvs. heller ikke inden for andre områder end rockerområdet – havde været nogen direkte kontakt mellem Politiets Efterretningstjeneste og Dan Lynges.

Jeg kan også i dag henholde mig til disse synspunkter (der er nærmere begrundet og uddybet i advokat Høberg-Petersens indlæg, som jeg i det hele henviser til).

Det er således meget væsentligt for mig at understrege, at beslutningen om – som en fravigelse af den svarform, der i almindelighed har været anvendt i forhold til spørgsmål om Politiets Efterretningstjenestes samarbejde med kilder – at give Folketinget de oplysninger, som det var muligt at give, alene byggede på et ønske fra Justitsministeriets side om at udvise størst mulig åbenhed om efterretningstjenestens virksomhed. Med hensyn til den kontakt mellem efterretningstjenesten og Dan Lynges vedrørende det såkaldte non-proliferationsområde, som ud fra grundlæggende hensyn til efterretningstjenesten ikke blev omtalt i besvarelsen (jf. pkt. 2 ovenfor), har det da mig bekendt heller ikke fra nogen side været hævdet, at der her skulle have foreligget kritisable forhold.

Det er endvidere fortsat min opfattelse, at Justitsministeriet – som situationen forelå – naturligt kunne gå ud fra, at det var forholdene på rockerområdet, som det pågældende spørgsmål sigtede til, og at denne afgrænsning klart kom til udtryk i besvarelsen, jf. også på dette punkt den nærmere fremstilling i advokat Høberg-Petersens indlæg.

Det tilføjes, at undersøgelseskommissionen – formentlig i konsekvens af den retsopfattelse, der er beskrevet under pkt. 4 ovenfor – ikke har knyttet bemærkninger til mit eller advokat Høberg-Petersens indlæg.

6. Som det fremgår af det ovenfor anførte, kan jeg fortsat stå inde for min besvarelse af spørgsmål nr. S 2267.